Metody Numeryczne – Zadanie NUM2

Bartosz Bochniak

Wstęp

Założenia

Mamy podane dwa macierze, oraz wektor.

$$\mathbf{A}_1 = \begin{pmatrix} 5.8267103432 & 1.0419816676 & 0.4517861296 & -0.2246976350 & 0.7150286064 \\ 1.0419816676 & 5.8150823499 & -0.8642832971 & 0.6610711416 & -0.3874139415 \\ 0.4517861296 & -0.8642832971 & 1.5136472691 & -0.8512078774 & 0.6771688230 \\ -0.2246976350 & 0.6610711416 & -0.8512078774 & 5.3014166511 & 0.5228116055 \\ 0.7150286064 & -0.3874139415 & 0.6771688230 & 0.5228116055 & 3.5431433879 \end{pmatrix}$$

$$\mathbf{A}_2 = \begin{pmatrix} 5.4763986379 & 1.6846933459 & 0.3136661779 & -1.0597154562 & 0.0083249547 \\ 1.6846933459 & 4.6359087874 & -0.6108766748 & 2.1930659258 & 0.9091647433 \\ 0.3136661779 & -0.6108766748 & 1.4591897081 & -1.1804364456 & 0.3985316185 \\ -1.0597154562 & 2.1930659258 & -1.1804364456 & 3.3110327980 & -1.1617171573 \\ 0.0083249547 & 0.9091647433 & 0.3985316185 & -1.1617171573 & 2.1174700695 \end{pmatrix}$$

$$\mathbf{b} \equiv (-2.8634904630, -4.8216733374, -4.2958468309, -0.0877703331, -2.0223464006)^{T}$$

Naszym zadaniem jest obliczenie równania $A_iy=b$ dla i = 1, 2. Ponadto, dodatkowo musimy rozważyć rozwiązanie równania $A_iy=b+\Delta b$, gdzie Δb jest losowym wektorem służącym za zaburzenie, który posiada bardzo małą normę euklidesową $\|\Delta b\|_2 \approx 10^{-6}$.

Hipoteza

Macierze A_1 oraz A_2 mają własne współczynniki uwarunkowania, które pozwalają nam postawić sensowną hipotezę o wielkości błędu na jakie nasze macierze są podatne.

Współczynniki uwarunkowania ($cond(A_i) = \|A_i\|_2 * \|A_i^{-1}\|_2$) mówią nam o podatności macierzy na błąd związany z lekkim zaburzeniem. Poniżej są one podane.

$$cond(A_1) = 7; cond(A_2) \approx 1.16*10^{11}$$

Z powyższego wynika, że macierz A_2 jest o wiele bardziej podatna na niedokładności związane z zaburzeniem niż macierz A_1 .

Rozwiązanie

W programie Numeryczne2. cpp napisany jest kod który przeprowadza rozwiązanie równania $A_iy=b$ oraz trzy iteracje $A_iy=b+\Delta b$, gdzie co iteracje generowany jest nowy losowy wektor Δb , jest on normalizowany oraz przemnożony przez 10^{-6} , następnie program pokazuje rozwiązania głównego równania oraz wszystkich trzech iteracji. Poniżej zapisane są przykładowe wyniki z losowych trzech iteracji.

Wynik

Dla $A_iy = b$:

$$x_1 = (0.0255619, -1.35714, -3.94076, -0.488936, 0.100978)^T$$

 $x_2 = (-0.408761, -0.560296, -4.112, -1.52421, -0.775207)^T$

Z dodanym błędem Δb:

- Pierwsza iteracja dla
$$\Delta b = (-7.4*10^{-7},~9.4*10^{-8},-4.5*10^{-7},4.6*10^{-7},1.26*10^{-7})^T$$
:
$$x_1' = (0.0255618,-1.35714,-3.94075,-0.488936,0.100978)^T$$

$$x_2' = (297.061,-546.325,113.174,707.538,599.328)^T$$

- Druga iteracja dla
$$\Delta b=(-3.42*10^{-8},-2.55*10^{-7},6.74*10^{-7},5.499*10^{-7},4.2*10^{-7})^T$$

$$x_1''=(0.0255618,-1.35715,-3.94076,-0.488935,0.100978)^T$$

$$x_2''=(3330.5,-6111.7,1309.2,7938.1,6718.8)^T$$

- Trzecia iteracja dla
$$\Delta b=(-5.78*10^{-7},6.36*10^{-7},3.733*10^{-7},2.4*10^{-8},-3.47*10^{-7})^T$$

$$x_1'''=(0.0255618,-1.35714,-3.94076,-0.488936,0.100977)^T$$

$$x_2'''=(-2614.4,4795.3,-1034.75,-6232.33,-5274.1)^T$$

Wnioski

Po powyższych wynikach możemy zauważyć mikroskopijne zmiany dla x₁, oraz wielkie zmiany dla x₂. Potwierdza to naszą hipotezę o tym, że macierz A₂ jest podatna na zaburzenia związane z jej dużym współczynnikiem uwarunkowania, oraz że macierz A₁, posiadająca mały współczynnik uwarunkowania, doświadcza znikomych niedokładności.